

[Undervisningsministeren.]

missioner og nævn, som er oprettet i henhold til skolestyrelsesloven, blev af nogle kommuner rejst over for undervisningsministeriet i den foregående valgperiode. Da spørgsmålet efter ministeriets opfattelse måtte anses for tvivlsomt, forelagde man det for indenrigsministeriet.

Undervisningsministeriet udtalte over for indenrigsministeriet bl. a., at skolekommissionen efter undervisningsministeriets opfattelse selvstændigt kan træffe bestemmelse om, at møder i kommissionen i et vist omfang skal være åbne for offentligheden.

Afgørelsen af, hvorvidt et møde skal være offentligt, må træffes på grundlag af karakteren af de sager, der behandles i mødet, således at sager, med hensyn til hvilke der må antages at påhvile skolekommissionens medlemmer og andre personer, der efter skolelovgivningens bestemmelser deltager i kommissionens møder, en tavshedspligt, ikke vil kunne behandles i et offentligt møde.

Tilsvarende synspunkter kan anføres med hensyn til fritidskommissionernes og de forskellige -nævns møder. Forhandlingerne med indenrigsministeriet resulterede i en skrivelse af 26. oktober 1973 fra dette ministerium, hvorefter møder i de i henhold til lovgivningen nedsatte udvalg, kommissioner, nævn, råd o. lign. efter indenrigsministeriets opfattelse skal ske uden offentlighedens tilstedeværelse, medmindre andet udtrykkeligt er hjemlet.

Denne skrivelse bekendtgjorde undervisningsministeriets departement for de kommuner og amtskommuner, som i sin tid havde forelagt spørgsmålet for ministeriet, idet man hermed afstod fra at tilkendegive ministeriets egen opfattelse af spørgsmålet. Men ved en beklagelig misforståelse mellem undervisningsministeriets departement og folkeskoledirektoratet besvarede direktoratet den 15. februar 1974 en forespørgsel fra en kommunalbestyrelse på grundlag af den af undervisningsministeriet i sin tid over for indenrigsministeriet fremførte opfattelse.

Denne besvarelse fremkaldte så en ny forespørgsel fra en anden kommunalbestyrelse, som ministeriets departement besvarede den 22. juli 1974 ved på ny at henvise til indenrigsministeriets skrivelse af 26. oktober 1973, idet man for tydelighedens

skyld tilføjede, at det af denne skrivelse følger, at møder i kommissioner og nævn i henhold til skolestyrelsesloven i mangel af særlig hjemmel for det modsatte må betragtes som lukkede møder.

I undervisningsministeriet er vi imidlertid vidende om, at nogle kommissioner og nævn har afholdt åbne møder i et vist omfang, men ministeriet har været betænkelig ved på det foreliggende lovgrundlag at give de kommunale skolemyndigheder og herunder altså også kommissioner og nævn et generelt pålæg om at følge indenrigsministeriets retsopfattelse på dette område, selv om undervisningsministeriet har tiltrådt denne opfattelse.

Jeg er glad for, at der ved det spørgsmål, som fru Aase Olesen har stillet, er givet mig lejlighed til at give denne redegørelse for det lidt komplicerede spørgsmål, men jeg vil gerne tilføje, at det ikke vil være muligt at få helt klare retningslinjer på dette område, førend der tilvejebringes et klarere lovgrundlag, og det vil nu blive taget op i forbindelse med en revision af bestemmelserne i skolestyrelseslovens kap. 2 m. v. om de styrende organer og deres sammensætning.

Aase Olesen (RV):

Jeg vil gerne takke ministeren for svaret. Jeg er glad for, at det skal forstås sådan, at man er betænkelig ved at give de kommissioner og nævn, som hidtil har holdt åbne møder, pålæg om, at møderne skal være lukkede. Det må altså betyde, at de nævn og kommissioner, som hidtil har holdt åbne møder, fortsat kan køre videre med den praksis. Jeg vil gerne lige have bekræftet, at jeg har forstået svaret rigtigt.

Undervisningsministeren (Tove Nielsen):

Jeg skal kun gentage, hvad jeg sagde, at vi er vidende om, at der bliver holdt åbne møder i kommissioner og nævn, men at vi har været betænkelige ved, fordi vi føler, at der ikke er noget egentligt lovgrundlag, at give disse kommunale skolemyndigheder et generelt pålæg om at følge indenrigsministeriets retsopfattelse. Det var sådan set blot en gentagelse.

Hermed sluttede spørgsmålet.